

VRIJWILLIGERS DOEN ER ALLES AAN HARDLOPERS GOED TE LATEN FINISHEN

Patrick: 'Al zes jaar lang heb ik tijdens de City Run een date met Nel'

De City Run 2018 is een feit. Dankzij een gesmeerde organisatie, de inzet van vrijwilligers en prachtig loopweer wederom een geslaagd sportevenement.

door Karin van Leeuwen

■ Patrick en Nel zorgen ervoor dat de dorstige lopers een bekertje water krijgen. Zes jaar lang is de 's-Gravelandseweg al hun vaste plek. FOTO: BASTIAAN MICHE

HILVERSUM Zonder vrijwilligers geen evenement. Zo simpel is het. Ruim vierhonderd mensen boden hun hulp aan tijdens de City Run die zondag in Hilversum werd gehouden. Van parcourswachters tot enthousiastelingen die ontelbare boterhammen voor elkaar smeerden, van waterdragers tot Rode Kruis-medewerkers. Ze waren allemaal present en in opperste staat van paraatheid.

"Ho, kijk. Die moeten we in de gaten houden, dat is een mogelijke omvallert." Met een geïnteresseerde Wendelien Lodder de hardlopers die de finish naderen. Ze is een van de Rode Kruis-vrijwilligers die deelnemers aan het eind van de run opvangen. Vooral de

wedstrijdlopers die al eerste finishen zijn potentiële kanshebbers om door hun hoeven te zakken. Haar collega komt erbij staan. Vertelt dat je het al aan hun blik kunt zien. Ze kijken wel, maar zien niks. "Ze zijn gefocust op de finish. Negen van de tien lopers checken hun horloge en gaan dan de eindstreep over. Als ze voorover buigen met hun handen op hun knieën, moet je alert zijn." Het verhaal wordt bevestigd als vier Keniaanse vrouwen met een noodvaart over de finish rennen.

De snelste van het kwartet, Cynthia Jerop, loopt rustig uit. Haar landgenote Mayranne Wangari die als vierde eindigt, is minder stabiel. Op haar dunne benen zwalkt ze naar het hek. Ze haalt het niet, maar voordat ze op de straat in elkaar zakt, wordt ze opgevangen door Jerop. Rode Kruisers snellen toe met water. Ze ondersteunen de uitgeputte Keniaanse en lappen haar snel weer op. "Tja, ik zei het je toch?" haalt de vrijwilliger zijn schouders op. Bij anderen die de loop erop hebben zitten is even aanspreken genoeg. "Als je een duim krijgt en een glimlach krijgt, weet je dat het goed is. Maar dan nog blijven we ze even nakijken of alles goed gaat," aldus Lodder.

'Ons stekkie'

Hoewel het zondag niet extreem warm was, zorgden de vrijwilligers van De Robben op de 's-Gravelandseweg ervoor dat er kartonnen bekertjes gevuld met water klaar staan. "Nel, alles onder controle?" roept Patrick naar zijn vaste vrijwilligersmaatje. "Al zes jaar lang heb ik tijdens de City Run een date met Nel. Het is mijn enige per jaar met haar, maar ik

kijk er elke keer weer naar uit," lacht hij. Nel, een boegbeeld van de Gooise Atletiek Club, spuit de bekertjes met een tuinslang vol. Haar watervriend en zij willen nergens anders worden ingedeeld. "Dit is al jaren ons stekkie en dat blijft gewoon zo," zegt Patrick vastberaden. Hij moet de jonge vrijwilligers die de bekertjes aan de lopers aangeven aan de gang houden. "Het zijn waterpoloërs van De Robben. Gisteravond hebben ze een belangrijke wedstrijd gewonnen, daarna tot diep in de nacht gefeest, maar vanochtend waren ze present. Zo zijn ze."

'Aangemoedigd worden door wildvreemden geeft echt een kick'

Kids Run

Dit jaar deed een recordaantal kinderen mee aan de Kids Run. Ook daarbij was een groot aantal vrijwilligers betrokken. Zo werden de twaalf Lelyschool-leerlingen die meeliepen getraind door meester Tjeerd en vader Robert

Brekelmans. "Vanaf half januari heb ik samen met Robert elke zondagochtend geoefend met de kinderen. We verzamelden op school en liepen de hei op." Ondanks de goede voorbereidingen vond Gülüstan uit groep 7 de Kids Run best zwaar. "Er liepen zo veel kinderen mee en ik kreeg last van mijn benen," vertelt ze na afloop. Het was de eerste keer dat ze een run deed en zeker niet de laatste; volgend jaar wil ze weer meedoen.

Muziek

Wie volgend jaar ook weer van velen mee mag doen, is de salsaband Dale Cana. In de muzikent zetten de muzikanten de Kerkbrink op z'n kop. De twee tropisch uitgedoste danseressen leidden menig hardloper tamelijk af. Op elf andere plekken langs het parcours werden de hardlopers aangemoedigd door muziek. "En dat helpt echt," vindt Bas, "net zoals al die mensen die langs de kant staan. Aangemoedigd worden door wildvreemden geeft echt een kick, dan kun je weer even vooruit." Het sportevenement werd afgesloten met een feest voor de vrijwilligers. In de Vorstin konden zij tot in de late uurtjes nakaarten.

■ Mayranne Wangari gaat vlak na de finish onderuit. FOTO: BASTIAAN MICHE